

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 31. Impedimentum publicæ honestatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

Etavit nuptias cum Abiaca uxore David patris sui 3. Reg. 2. Quia nullam cum ipsa habuit affinitatem; cum David, teste Scriptura, non cognoverit eam. Illa tamen cupiditas Adoniae temeraria fuit, & contraria publicae honestati.

CAPUT XXXI.

Impedimentum publicae honestatis.

249 **P**ublica honestas est propinquitas orta ex sponsalibus validis, vel matrimonio rato, nondum consummato. Ob quam Ecclesia iudicavit indecorum, & publicae honestati contrarium, cum tali propinquitate inire matrimonium. Et, si quidem oriatur ex sponsalibus validis, iure novo Tridentini sess. 24. c. 3. (quo sublatum est impedimentum ex sponsalibus invalidis) solum dirimit matrimonium in primo gradu; tamen iure veteri dirimeret usque ad quartum gradum. Neque hoc impedimentum morte finitur, cap. *si quis deponaverit* 27. q. 2. Nec cessat per voluntariam ex mutuo consensu sponsalium dissolutionem. Quia Ecclesia impedimentum istud, semel contractum, voluit esse perpetuum, cap. *si quis deponaverit* eod. Atque ita Romae (approbante Alexandro VIII.) 6. Julii 1658. decisum est à S. Congregatione, prout videre est apud Fagnanum ad cap. *ad audientiam* de sponsal. num. 29. Opposita proinde Barbosa sententia non est amplius audienda: cum decisionem illam S. Congregationis Alexandri VII. mandaverit deinceps observari.

250 **S**i autem publica honestas oriatur ex matrimonio rato, extenditur usque ad quartum gradum, sicut olim, uti Pius V. declaravit Bulla ad Romanum anno 1568. edita. In ea quippe declaravit, impedimentum publicae honestatis ex matrimonio rato, durare adhuc in omnibus casibus, & gradibus, quibus de iure veteri, ante Tridentinum, introductum erat, idque procedit etiam matrimonium, ex quo oritur, sit irritum ex quacumque causa, praeterquam ex defectu consensûs, prout S. Congregatio declaravit apud Fagnanum ad cap. *na nos* de sponsal. impub. n. 24. Unde corrigendi imprimis sunt Toletus & Lopez, scribentes impedimentum honestatis ex matrimonio rato finire in primo gradu. Cum ante Tridentinum extenderetur ad quartum gradum, testeque Pio V. in Bulla citata, Tridentinum nihil innovaverit circa hoc impedimentum, oritur ex matrimonio rato. Et licet Sanchez l. 7. de matrim. disput. 70. n. 13. & Natalis Alexander de matrim. l. 2. c. 4. a. 10. regulâ 5. censeant istud impedimentum non oriri ex matrimonio invalido ob clandestinitatem, seu defectum praesentiae Parochi & testium: contrarium sequitur ex dictis; ex eo utique quod usque ad quartum gradum oriatur ex matrimonio, ex alia quacumque causa invalido, praeterquam ex defectu consensûs, ut multis probat Fagnanus ad cap. *ad audientiam* de sponsalib. & matrim. à num. 20. ad 29. Neque enim matrimonium nullum ex defectu clandestinitatis, nullum est ex defectu consensûs naturalis, tamen ad validum matrimonium nunc insufficientis; neque inhabilitas per clandestinitatem inducta, est inhabilitas ad naturalem consensum, sed ad effectum illius de iure positivo.

CAPUT XXXII.

Impedimentum Ordinis.

251 **O**mnis & solus Ordo sacer matrimonium dirimit. Tridentinum sess. 24. c. 9. Et ideo Presbyter, Diaconus, Subdiaconus matrimonium invalidè contrahit, contrahendoque irregularitatem incurrit, cap. 1. & 2. qui Clerici vel voventes. Necnon excommunicationem. Clement. un. de consanguinit.

Tom. III.

Istud verò impedimentum non solum incurritur ratione solemnis voti castitatis, annexi sacro Ordini; sed immediatè etiam ratione legis Ecclesiasticae, sic statuentis, in reverentiam sacrae Ordinationis. Cum Ordo numeretur ut impedimentum distinctum à voto, idque Tridentinum insinuet sess. 2. c. 9. *si quis dixerit Clericos in sacris Ordinibus constitutos, vel Regulares castitatem professos, posse matrimonium contrahere, contractumque validum esse, non obstante lege Ecclesiastica pro dictis Clericis, vel voto pro Religiosis, anathema sit.* Efficaciùsque id ipsum colligitur ex Canonibus antiquis, Decretisque veterum Pontificum & Conciliorum, quibus obligatio continentiae absolute & simpliciter sacro Ordine initiatis imponitur, matrimoniumque interdicitur; nulla facta mentione voti. Siquidem omnia ferè praesca Concilia legem continentiae sacro Ordine initiatis praescribunt, usque matrimonii, antè initi, abstinere iubent. Enimverò indubitatum est, Niceno Concilio antiquiora fuisse in Oriente Ancyranum, & in Occidente Eliberitanum. Ancyranum verò can. 10. dispensat ab illa continentiae lege solos illos Diaconos, qui ante suam Ordinationem expresse protestati sunt, nec posse, nec velle se ab uxore abstinere. Eliberitanum autem can. 33. *placuit in totum prohiberi Episcopis, Presbyteris, Diaconibus, & Subdiaconibus postis in ministerio, abstinere se à conjugibus, & non generare filios: quicumque verò fecerit, ab honore Clericatus exterminetur.* Nicenum I. can. 3. statuit, non Episcopo, non Presbytero, non Diacono licere subintroductam habere mulierem, nisi fortè aut matrem, aut sororem, aut amitam, vel eas tantam personas, quae omnem suspensionem carnalis conversationis subterfugiant. Concilium Neocaesariense cap. 1. statuit, Presbyterum, si uxorem duxerit, ab Ordine deponendum: si verò fornicatus fuerit, vel adulterium perpetraverit, amplius puniri, & ad poenitentiam redigi debere. Cartaginense V. can. 2. *placuit & condempnet sacrosanctos Antistes, & Dei Sacerdotes, & Levitas continentis esse in omnibus... ut quod Apostoli docuerunt, & ipsa servavimus Antiquitas, nos quoque custodiamus. Ab universis Episcopis dictum est: omnibus placet, ut Episcopi, Presbyteri, Diaconi, & qui Sacramenta contrahant, pudicitiae custodes, etiam se ab uxoribus continent.* Cartaginense V. can. 3. *placuit Episcopos, & Presbyteros, & Diaconos, secundum priora statuta, etiam ab uxoribus continere. Quod nisi fecerint, ab Ecclesiastico removeantur officio. Ceteros autem Clericos ad hoc non cogi, sed secundum uniuscuiusque Ecclesiae consuetudinem observari debere.* Arclatense II. can. 2. *assumi aliquem ad Sacerdotium non posse sub matrimonii vinculo constitutum, nisi fuerit promissa conversio. Et can. 3. si quis de Clericis, à gradu Diaconatus in solatio suo mulierem, praeter aviam, & matrem, & neptem, sororem, filiam, vel conversam secum uxorem habere praesumpserit, à communione alienum habeatur.* Siricius Papa epist. ad Himerium Tarraconensem c. 7. continentiae legem in sacro Ordine initiatis renovat, sed ultra Diaconos non extendit, uti nec Innocentius I. epist. 2. & 3. In Concilio Agateni can. 9. Siricii Decretum renovatur. Et similiter Turonense I. Presbyteris tantum & Levitis conubii usum interdicit. Leo I. epist. 82. ad Anastasium Episc. Thessalon. *ne Subdiaconis quidem (secundum Romanum morem) conubium carnale concedatur.* Concilium Turonense II. Subdiaconos, Diaconos, & Presbyteros deponit, si ab uxoribus suis non abstineant. Subsecuta Concilia id ipsum prohibere. Ante beatum tamen Gregorium id non fuit Subdiaconis generatim in omnibus Ecclesiis prohibitum, cum in Sicilia aliter observaretur. Verum ipse Gregorius Magus